

Fővárosi Törvényszék
2.Kpk.670.326/2017/4. szám

A Fővárosi Törvényszék a személyesen eljáró kérelmezőnek az elnök által képviselt Budapest Főváros XI. kerületi Helyi Választási Bizottság (1114 Budapest, Bocskai út 39–41., hivatkozási szám: I-674-13/2017.) kérelmezett ellen helyi népszavazási ügyben hozott közigazgatási határozat felülvizsgálata iránt indult nemperes eljárásban az alulírott napon – tárgyaláson kívül – meghozta a következő

v é g z é s t:

A Fővárosi Törvényszék a Budapest Főváros XI. kerületi Helyi Választási Bizottság 5/HVB/2017/VII.11. számú határozatát helybenhagyja.

Kötelezi a kérelmezőt, hogy az illetékügyekben eljáró hatóság külön felhívására fizessen meg az államnak 10.000 (azaz tízezer) forint eljárási illetéket.

Ez ellen a végzés ellen további jogorvoslatnak helye nincs.

I n d o k o l á s

A kérelmező a kérelmezetthez a következő népszavazásra javasolt kérdést nyújtotta be: Egyetért Ön azzal, hogy Budapest, XI. kerületi (Újbuda) önkormányzata módosítsa a hatályban lévő 30/2016 (XII.19.) sz. rendeletét (a továbbiakban: ÖK1) oly módon, hogy a Duna medre – Dombóvári út – Budafoki út – Hengermalom út által határolt területen kizárólag kulturális, szabadidő és sport, valamint szórakoztató és vendéglátást szolgáló épületek épülhessenek, illetve ezen célokra kaphassanak használatbavételi engedélyt, továbbá a zöldterület mérete nem lehet kisebb a telekméret 50%-nál, és az épületek legmagasabb pontja nem haladhatja meg a 15 m-t.

A kérelmezett a 2017. július 11-én meghozott 5/HVB/2017/VII.11. számú határozatával a helyi népszavazásra javasolt kérdés hitelesítését megtagadta. Hivatkozott a népszavazás kezdeményezéséről, az európai polgári kezdeményezésről, valamint a népszavazási eljárásról szóló 2013. évi CCXXXVIII. törvény (a továbbiakban: Nsztv.) 37.§-ára, a 39.§ (1) bekezdésére, a 40.§-ára, az 57.§-ra, és a 60.§ (1) bekezdésére. Indokai szerint a kérelmező kezdeményezésében lehatárolt terület városrendezési szabályai két rendeletben – az ÖK1-ben és a 11/2017.(V.3.) XI. ÖK rendeletben (a továbbiakban: ÖK2) kerültek rögzítésre; a lehatárolt terület és a rendelet hatálya között ellentmondás feszül, azaz csupán az ÖK1 módosításával nem lehet elérni a kért terület egészére vonatkozóan az építési szabályok módosítását. A feltenni kívánt kérdés, egy esetlegesen érvényes és eredményes helyi népszavazást követően a jogalkotói egyértelműség követelményének megfelelő helyzetet nem tud teremteni, azaz a jogalkotót hiába köti a népszavazás eredménye, a terület egészén nem lehet elérni a kérdésben előírt célokat. Álláspontja szerint a kérelmező kezdeményezése lehetetlen célra irányul, amely jogi körülmény összeegyeztethetetlen a helyi népszavazás jogintézményének alkotmányos céljával és rendeltetésével; csak olyan, a népszavazási

egyértelműség feltételeinek megfelelő kezdeményezés bocsájtható népszavazásra, amely Képviselő-testületi döntés meghozatalára alkalmas.

A kérelmező bírósági felülvizsgálatot kezdeményezett és a kérelmezett határozatának hatályon kívül helyezését kérte. Előadta, hogy a népszavazás célja a lakosság igényeinek megfelelően a Lágymányosi-öböl közvetlen környezetében tervezett beruházás kapcsán az ÖK1 rendeletben elfogadott építési szabályozás módosítása. Kifejtette, hogy a népszavazási kezdeményezéssel érintett kérdésbe – amely egyébként megítélése szerint az Nsztv. 39.§ (1) bekezdésében foglaltaknak megfelelt – a feltüntetett határvonalak azért kerültek bele, hogy a szavazó egyértelműen be tudja határolni, hogy melyik területéről van szó, mivel az ÖK1-ben nincs egzaktul definiálva, hogy a rendelet hatálya mely területre vonatkozik. Álláspontja szerint a kérelmezett határozatában hivatkozott ÖK2 rendelet területi hatályát a népszavazási kezdeményezés nem érinti, mivel az ÖK1 és ÖK2 rendeletek területi hatálya nincs egymással átfedésben.

A kérelmezett a kérelmező kérelmének elutasítását kérte.

A Fővárosi Törvényszék a tényállást kiegészíti azzal, hogy a kérelmező által helyi népszavazásra bocsátandó kérdés – az iratokból megállapíthatóan – egy olyan lehatárolt területet (Lágymányosi-öböl és környéke) érint, amelyre vonatkozóan a Kerületi Városrendezési és Építési Szabályzatot (a továbbiakban: KVSZ) az ÖK1 és ÖK2 rendeletek hatályon kívül helyezték. Jelenleg az érintett területre új építési szabályzat (KÉSZ) vonatkozik.

A kérelmező felülvizsgálati kérelme nem alapos.

A törvényszék a kérelmező kérelmét a polgári perrendtartásról szóló 1952. évi III. törvény (a továbbiakban: Pp.) módosításáról és az egyes közigazgatási nemperes eljárásokban alkalmazandó szabályokról szóló 2005. évi XVII. törvény (a továbbiakban: Knp.) 2. § (1) bekezdése és az Nsztv. 57.§ (1) – (3) bekezdései alapján bírálta el a jelen nemperes eljárásban, amelyre a Knp. 4. §-a alapján a Pp. XX. fejezetének szabályai – valamint a Pp., a Knp. és a külön törvényben foglaltak – a nemperes eljárás sajátosságaiból fakadó eltérésekkel megfelelően irányadóak.

Az Nsztv. 39. § (1) bekezdése értelmében a helyi népszavazásra javasolt kérdést úgy kell megfogalmazni, hogy arra egyértelműen lehessen válaszolni (választói egyértelműség), továbbá a helyi népszavazás eredménye alapján a képviselő-testület el tudja dönteni, hogy terheli-e döntéshozatali kötelezettség, és ha igen, milyen döntés meghozatalára köteles (jogalkotói egyértelműség).

A választópolgári egyértelműséggel, mint szigorú követelménnyel összefüggésben a törvényszék utalni kíván a Kúria már kialakult és irányadó gyakorlatára (Kvk.37.300/2012/2., Knk.IV.37.356/2015/2., Knk.IV.37.458/2015/3., Knk.IV.37.132/2016/4., Knk.VII.37.997/2016/4.), amely szerint a kérdéssel szemben követelmény, hogy az világos és kizárólag egyféleképpen értelmezhető legyen, feleljen meg a magyar nyelv nyelvtani szabályainak, a választópolgárok jól értsék, lássák át a kérdés lényegét, jelentőségét, hogy tudatosan és átgondoltan tudják leadott szavazataikkal a jogukat gyakorolni. Ezért a népszavazáshoz való jog garanciája a felteendő kérdés egyértelműsége. A népszavazásra bocsátandó kérdés nem felel meg a választási egyértelműségnek, ha a választópolgárok nem tudják pontosan, hogy valójában miről szavaznak, így a népszavazásra ösztönző szándék szerinti cél nem érhető el.

A törvényszék egyetértett a kérelmezett határozati álláspontjával, miszerint a kérelmező által népszavazásra feltenni kívánt kérdés az Nsztv. 9. § (1) bekezdésében foglalt – választói – egyértelműségi követelményt nem teljesíti, a kezdeményezésben megfogalmazott kérdés nem egzakt, mivel nem egyértelmű.

A kérelmező a népszavazásra megfogalmazott kérdésében egy konkrét területet és azzal összefüggésben egy konkrét önkormányzati rendeletet is megjelölt annak érdekében, hogy a területet érintő beépítési szabályok megváltoztatását elérje. A Lágymányosi öböl és környezetének kerületi építési szabályzatáról szóló, és időközben módosított ÖK1 rendelet 1/A melléklete egyértelműen meghatározza ezen rendelet területi hatályát, amely teljes mértékben nem fedi le a kérelmező kérdése által lehatárolt területet. A kérelmező csak a Budafoki út – Hengermalom út kereszteződését jelölte meg sarokpontként. A szabályozott terület azonban a Budafoki út – Hengermalom út kereszteződéséig nem megy el, hanem a Budafoki úton elfordul a Duna irányába, majd később elfordul déli irányba, és a Hengermalom úthoz csak annak Duna felőli végénél csatlakozik. Az iratokból az is megállapítható, hogy a Budafoki út – Hengermalom út kereszteződésére az ÖK2 rendelet vonatkozik, ezért helytállóan, alapos indokkal tagadta meg a kérelmezett a népszavazásra feltenni kívánt kérdés hitelesítését, mert ahogyan arra a határozatában is rámutatott, az időközben gazdasági területi övezetbe sorolt területen (Kelenföldi Erőmű területe) a helyi népszavazás a célját már nem érheti el.

Mindezekre figyelemmel a Fővárosi Törvényszék megállapította, hogy a kérelmező határozata nem jogszabálysértő a kifogásolt körben, ezért azt az Nsztv. 57.§ (3) bekezdése alapján helybenhagyta.

A kérelmezett részére költség megállapítását az arra való jogosultság igazolásának hiányában mellőzte a törvényszék. A kérelmező a bírósági eljárásban alkalmazandó költségmentességről szóló 6/1986. (VI. 26.) IM rendelet 13.§ (2) bekezdése alapján köteles az illetékekről szóló 1990. évi XCIII. törvény (a továbbiakban: Itv.) 43.§ (7) bekezdése szerinti mértékű eljárási illeték megfizetésére.

A jogorvoslat lehetőségét az Nsztv. 57.§ (3) bekezdése zárja ki.

Budapest, 2017. augusztus 30.

Borsainé dr. Tóth Erzsébet s.k. a tanács elnöke,
dr. Bacsa Andrea s.k. bírónő

dr. Rácz Krisztina s.k. előadó bírónő,

A kiadmány hitelül:
tisztviselő